

PUIGCOGUL

Mas i turó a Osona, te. Sant Boi de Lluçanès, vegeu article *Cogul* i *Cogoll*, on recullo una cita de 1090: «*Cuculus*» (*Cart. Tavèrnoles*, p. 19) del ll. CUCULLUS.

Puigcet, V. *Set* (riu ~)

Puigcornadó te. Alpens-Les Llosses, repeteix el 10 *Puigcornadó* de St. Aniol de Finestres (XLIV, 97), i *El Cornadó* te. Sóller. Vegeu l'article *Cornadó*, on rectifico les indecises conjectures fetes en el vol. I, s.v.

Puigcornelis te. St. Privat de Bas, format amb el 15 NP antroponímic *Corneli*.

PUIGCURT

Mas antic a Osona, prop de St. Boi de Lluçanès 20 (1929, LL b, 19): és incompreensible topogràficament un 'puig curt' —un puig pot ser baix, alt, ample, rocós etc., però no 'curt'—; crec que deu venir d'un ll. PODIUM COHORTIUM -CORTIUM 'puig de les corts': del gen. pl. de COHORS, TIS, on la influència de la 25 forma romànica CÖRTE ('mas amb corral') impedí l'assimilació de la T, però sense entrebancar el tancament metafònic de la Ö en ú per obra de la I, com en SORTIUNT > 'ells surten'.

Puigdasprer, -prells, V. *Nespla*

PUIGDELFI

Veinat del Tarragonès, te. Perafort. 35
PRON. *puğdufi* a Vilabella, *puğdufi* al Morell, i oscil·lant entre aquest i *puğdafi* / *poldufi*, a Constantí (Casac. 1920) amb gentilici *puğdafsins* (Const.): Casac. 1920.

MENCIONS ANT. 1359. *Puig Dolfi* (*CoDoACA* XII, 40 38). D'un NP *Delphinus* derivat del greco·llatí *Delphinus* (Schulze, 113).

Puigdellivol, V. *Llívól* *Puigdenjoli*, V. *DECat.* s.v. *enjòlit*

Puigdocil «vicinatus de ~» a. 1362, a la parròquia de Puigpardines (te. St. Privat de Bas) segons el *Llibre Verd* (Alsius, *Nomencl.* p. 193). Potser format amb 50 el mateix NP germànic que *Viloriu* (Berguedà, V. l'art.) < OSGILO.

PUIGDOMÈNEC

Mas ant. prop de Castellterçol, i cogn. PODIUM

DOMINICUM 'puig senyorial', 'pertanyent a un senyor'.

Puigdorfila, V. *Orfila* *Puig-ermat*, V. *DECat.*: 5 *ermat* s.v. *erm* *Puig-estela*, V. *DECat.* s. v. *Cistella* *Puigfalcon*, V. *DECat.* s. v. *falcó*, i *TVBoi*

PUIGFALCONER

A la Cca. de Tremp, p. d'Orcau. 1242: la vila *dez Pui---* *dez Pui Falc(b)oner* (P.Pujol, *DocVgUrg.* 8.3, 8.47, 8.37): en el mateix doc. se citen *Orcau*, *Monçor*, *Burguet* i tres cops un poble *Fonc.* (8.13, 8.49, 8.5) que potser és una abreviatura de *Fonçagrada* (= *Fonts-*). P. Pujol en nota, admet que aquesta vila que tenia esgl., era prop de Galliner, te. Orcau: en el text del doc. no s'esmenta *Galliner*, però essent així l'esgl. del Puigfalconer podria haver estat la del puig de Galliner, a la qual es vagi canviar el nom en aquesta forma, perquè havent-hi moltes gallines (o galls silvestres) s'hi devien abatre sovint els falcons per enxampar-les.

Puigfarner, V. art. *Farners*

PUIGFORMIC

Munt. te. La Vola (XIII, 1953, 212), nom que s'ha 30 d'afegir als del tipus *Collformic*, estudiats en *ETC* I, 53 i *DECat.* s. v. *fornir*.

PUIGGRACIÓS: evident

PUIGGRÓS: evident

PUIGLLANÇADA

Pic pirinenc, 2404 alt., on coincideixen els te. d'Alp, Toses, Brocà i Castellar de N'Hug.

PRON. *puğlansáda*, 1923 i 1932, oït a Castellar.

Descarto l'explic^o, que havia sospesat, d'una 45 dissim^o de *Puig-geñcana* (per més que a l'Alta Cerdanya i altres llocs pronuncien *llençana* el nom de la planta geñcana (VIII-1959). Realment ve del terme pastoral *llançada* 'lloc per on es llança o *llarga* el ramat, pendants avall'. Cf. *Les Llançades*, pda. de Conflent, en el te. de Llar (XXIII, 146), on l'inf. pastor m'ho descrivia així mateix; així ja 1422: «lo camí public e comú apellat de *les Lansades*» (*InuLC*: en un doc. d'Oleta) (*InuLC*); és on hi hagué la batalla màxima en la guerra de 1793-95, en què els nostres foren repel·lits per les forces de la Revolució francesa, quan provaven de redreçar el tort del mal-